

Warszawa, 10 października 1949 r.

B42d 3/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 33653

Kl. 11 d, 3

Franciscus Pieter d'Huy
(Overveen, Niderlandy)

Oprawa książki, której okładki są wykonane z tektury złożonej podwójnie wzdłuż brzegów

Zgłoszono 10 stycznia 1947 r.

Udzielono 7 kwietnia 1949 r.

Pierwszeństwo: 26 października 1943 r. (Niderlandy)

Przedmiotem wynalazku jest oprawa książki, której okładki są wykonane z tektury (papieru prasowanego), złożonej podwójnie wzdłuż brzegów. Tekturę karbuje się wzdłuż brzegów, a następnie składa, przy czym liniami złożenia są linie ograniczające wykarbowanie. W ten sposób otrzymuje się okładkę, która, mimo iż jest zrobiona z cienkiej tektury, dzięki podwójnym brzegom daje wrażenie trwałości i jest rzeczywiście stosunkowo mocna. Równocześnie okładka tego rodzaju jest dość giętka.

Okazało się jednak, że giętkość okładki jest ograniczona sztywnością materiału w miejscach dwukrotnego złożenia pod kątem w przybliżeniu prostym, tak że okładka pęka.

Wynalazek niniejszy umożliwia usunięcie tej wady w sposób bardzo prosty i pozwala otrzymywać oprawy, których giętkość w miejscach złożenia podwójnej części okładki jest dostosowana do giętkości pozostałych części okładki.

W tym celu zgodnie z wynalazkiem brzegi złożenia podwójnej części okładek zaokrąglają się przez karbowanie, biegnące równolegle do wspomnianych brzegów. W ten sposób otrzymuje się brzeg złożenia w kształcie walca, posiadający znaczną giętkość w kierunku podłużnym.

Przedmiot wynalazku jest wyjaśniony przy pomocy rysunku, na którym fig. 1 wyjaśnia sposób wykonania wykarbowania, fig. 2 — sposób złożenia okładki wzdłuż linii wykarbowania, fig. 3 przedstawia okładkę ze złamanym narożem, fig. 4 i fig. 5 wyjaśniają sposób wykonywania dodatkowego wykarbowania, a fig. 6 przedstawia okładkę według wynalazku.

Znane dotychczas oprawy wykonywano tak, iż tekturę na okładkę zaopatrywano w wykarbowanie 1, następnie zginano wzdłuż tych wykarbowań w kierunku strzałki na fig. 1 lub odwrotnie. Okładka taka często pękała, jak pokazano na fig. 3.

W celu usunięcia tej wady brzeg założenia, otrzymany zgodnie z fig. 2, obrabia się dalej, wykonując równoległe do niego i w małej odległości wykarbowanie. Wykarbowanie to może być wykonane na zewnętrznej stronie okładki, jak to przedstawiono w punkcie 5 na fig. 4, lub na wewnętrznej stronie, jak w punkcie 6 na fig. 5. W obu przypadkach otrzymuje się brzeg złożenia o kształcie walca, którego giętkość jest podobna do giętkości pozostałych części okładki, jak to przedstawiono obrazowo na fig. 6. W rezultacie nie ma już obawy uszkodzenia okładek przy poddawaniu ich niewłaściwym naprężeniom.

Wynalazek umożliwia więc rzeczywiście sporządzenie z materiału taniego, np. z tektury, giętkiej okładki książek, która łączy piękny wygląd z trwałością. Wykarbowania mogą być wykonane w postaci linii ciągłej prostej lub

przerywanej, linii falistej lub zygzakowatej. Stosowanie oprawy według wynalazku daje szczególne korzyści w przypadku oprawy wykonanej z pojedynczego arkusza tektury, tworzącego okładkę górną, część grzbietową i okładkę dolną.

Zastrzeżenie patentowe

Oprawa książki, której okładki są wykonane z tektury złożonej podwójnie wzdłuż brzegów, znamienna tym, że brzegi złożenia podwójnych części okładek posiadają wykarbowania, biegnące równoległe do wspomnianych brzegów złożenia i wykonane po jednej lub po obu stronach okładki.

Franciscus Pieter d'Huy

Zastępca: inż. Jerzy Hanke,
rzecznik patentowy

